

est modalis et eo modo quo est temporalis
est bona consequentia et alio modo non. Est
autem propositio temporalis quando ille terminus vel il
le modus impossibile solum determinat unam
partem immediatam. ita quod ille modus im
possibile cadit supra illam partem te esse ho
minem et eo modo neque prima et alius est nega
dum. sed est propositio modalis quando terminus pre
dictus determinat compositionem totam et
hic est sensus quod hec propositio est impossi
bilis dum tu es homo tu es asinus. et isto modo ta
lis prima non valet.

igesimo nono arguitur ad conclusionem
sic hec consequentia est bona tu credis
quod homo est asinus ergo tu decipis
et hec eadem non valet ergo et cetera. alius probatur.
quod si credis quod homo est asinus tu credis aliter
quod est ergo tu deciperis. Et quod non valet pro
batur. quod tu potes credere quod homo sit asinus
quando tu non deciperis. ergo non sequitur
tu credis quod homo est asinus. ergo deciperis er
go et cetera. alius probatur quod tu potes credere istam
temporalem hominem est asinus quando tu non deciperis. quia
dato quod tu crederes istam non sequitur quod tu de
ciperis. sed possibile est te decipi ergo et cetera. tunc
sic tu non deciperis et potes credere quod homo est
asinus ergo et cetera. Ad istud breuiter respondeo
negando quod talis consequentia sit bona. et cum di
citur tu credis quod homo est asinus ergo et cetera.
consequentia non valet. Sed cum arguitur tu
potes credere quod homo est asinus ergo et cetera. ne
gatur argumentum sicut prius probatur quod possis
credere istam temporalem hominem est asinus quando
non et cetera. quoniam per tunc quando sic credis.
non deciperis ergo et cetera. consequentia non valet
tu credis quod homo est asinus ergo tu decipis
sed tunc alius est verum ideo includit alius.

igesimo ad conclusionem arguitur sic
hec consequentia est bona. a. esse ve
rum est tibi dubium ergo aliquid est ve
rum est tibi dubium et hec eadem non va
let ergo conclusio vera alius est verum et con
sequentia bona quod alius pervertitur cum parte cum
particularis et indefinita pervertantur et quod non va
let. probatur casu possibili posito alius est verum et con
sequens falsum ergo et cetera. prima bona et alius proba
tur quod ponatur quod tu scias istam deus est et quod. a.
sit altera istarum deus est vel homo est asinus et la
teat te que illarum sit. a. et sit. a. de a et scias il
lam deus est et est verum et illam homo est asinus est falsum
quo posito quod a esse verum est tibi dubium per quia
hec est tibi dubia a esse verum ergo qualitercumque
significat est tibi dubium sed illa significat a esse
verum ergo a esse verum est tibi dubium Et quod con
sequens sit falsum probatur quia eius oppo
situm est verum ergo et cetera. antecedens probatur nam
hec est vera nullum. a. est tibi dubium. quod nec homo est
asinus est tibi dubia. nec hec deus est. est ti

bi dubia et non est aliquid nisi alterum istorum
ergo et cetera. Pro isto respondeo et concedo
consequentiam primam et ad argumentum
in oppositum quando arguitur sic oppositum
consequentis stat cum antecedente negatur il
lud et concedo. tamen quod ista bene stant
simul a esse verum est tibi dubium. et nul
lum a esse verum est tibi dubium. nec con
tradiciunt. arguitur illud satis probatur illa du
bia fore vera et hoc pro tanto quod illa proposi
tio a esse verum est tibi dubium conuertitur
cum illa dubium est tibi nullum a esse ve
rum. unde sicut ista conclusio est possibilis
dubium est tibi a esse verum et dubium est
tibi nullum a esse verum. ita est hec possibi
lis a esse verum est tibi dubium et nullum
a esse verum est tibi dubium. Quod
et sic propositiones conuertantur patet per
communes regulas que dicunt quod si ille finis
dubium procedit totaliter dictum propositio
nis et finaliter subsequitur si accepta est illa
propositio in sensu composito et sic cum in pro
posito et cetera. per ista patet quod illa consequen
tia siue conclusio cum concedenda aliquem ho
minem currere est possibile et nullum homi
nem currere est possibile quia sicut aliquem
hominem currere est possibile. ergo ita nul
lum hominem currere est possibile. Et
si arguitur sic nullum hominem currere est
possibile ergo necessarium hominem currere
est possibile nec illum et sic de singulis. nunc
valet consequentia nec arguitur ab vltima ad
singularem et causa est quod non est vltima sed sin
gularis nec est negatiua sed est affirmatiua. et
conuertitur cum ista affectiua hoc est possibile
nullus homo currit que est singularis et est om
nino in alia consimiliter

igesimo primo arguitur ad con
clusionem principaliter sit hec con
sequentia est bona. tu non scis hoc
illorum. nec verum est hoc illorum esse ve
rum et non sunt plura istorum. ergo non scis
aliquod illorum esse verum et hec eadem non
valet ergo conclusio vera. probatur primo quod
valeat quod oppositum consequentia repugnat
antecedenti quod illa repugnant tu scis aliquod
illorum esse verum nec hoc illorum circa ve
rum et non sunt plura illorum et cetera. Et quod
non valeat probatur et capio ista duo contradic
toria rex sedet et non rex sedet sic perice signan
do et pono quod vtrumque illorum sit tibi dubium
tunc arguitur sic nec scis hoc illorum esse verum
s. rex sedet nec scis hoc illorum esse verum. s.
non rex sedet et non sunt plura illorum igitur
et cetera. et sic habetur antecedens sit verum et
consequens falsum si non scis aliquod illorum
esse verum quod eius contradictorium est verum
quia scis aliquod illorum esse verum et probatur